

Με δεδομένο επομένως από την αρχή το επιμήκες σχήμα του οικοπέδου, διαστάσεων περίπου 21 x 4 m, ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός του κτιρίου βασίστηκε στην ιδέα του "οικονομικού" καθ' ημερήσιες διαδρομές, μέσα στον αστικό ιστό. Ένα "οικονομικό" κατάλληλα επεξεργασμένο ως προς τη βασική επιμήκη όψη του, που να λειτουργεί ως φίλτρο σε σχέση με το αστικό περιβάλλον, διαφυλάσσοντας έτσι την ιδιωτική ζωή των ιδιοκτητών. Παράλληλα, η στενότητα του χώρου στο εσωτερικό της κατοικίας, οδήγησε στην απόφαση να διαταχθούν οι βασικοί χώροι στα άκρα του κτιριακού όγκου, εκκείρωνθεν το κεντρικό εσωτερικό αθώρο, που συνδυάζεται με τις κατά κύριες κινήσεις του κλιμακοστάσιου και του ανεγκυστήρα.

Το οικοπέδο, ενταγμένο μέσα στο αστικό περιβάλλον, δεν εθεκάποιε ιδιαίτερη θέση, ούτε σήμελα φυγής. Ο χώρος διημέρευσης (καθιστικό, τραπεζαρία και κουζίνα) διατάσσονται στο ισόγειο, ώστε να μπορούν να συνδυαστούν με τον περιβάλλοντα χώρο του οικοπέδου, ο οποίος, με την κατάλληλη διαμόρφωση, αποτελεί την φυσική προέκταση εκτόνωσης του αντίστοιχου εσωτερικού χώρου.

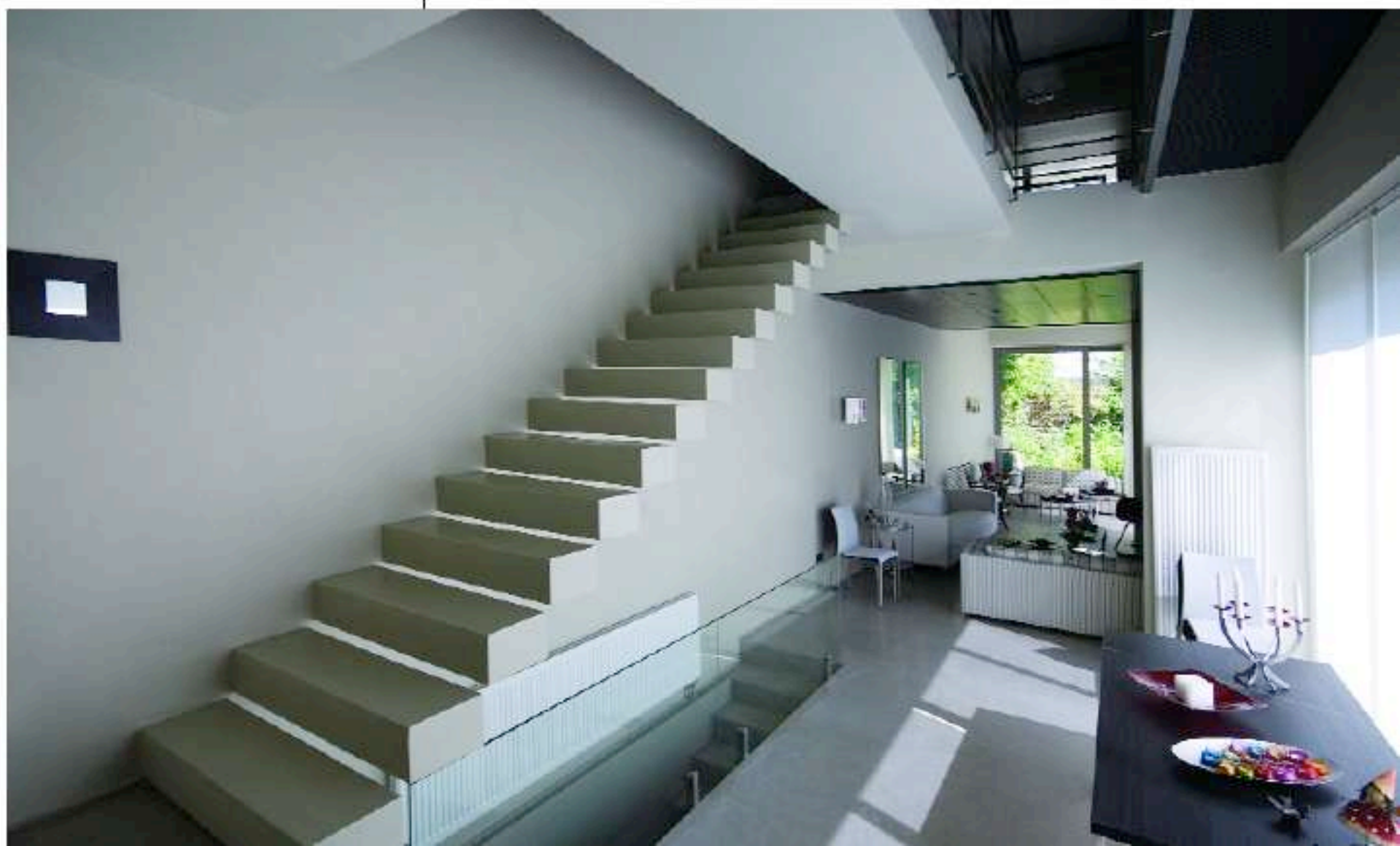

Ειδικά στον Β' όροφο, η λογική του φθάρου ενισχύθηκε με την τοποθέτηση μεταλλικών περσίδων, ώστε να ελέγχεται η οπτική παφή, η ιδιωτικότητα και ο φωτισμός.

Το στοιχείο του ξύλου στην περιγραφή, επαναλαμβάνεται και στην όψη του κρηθού, τονίζοντας το σημείο της εισόδου, σε συνδυασμό με την ιδιαίτερα σκελετωμένη είσοδο στον περιβάλλοντα χώρο.

Εφόσον όλοι οι εσωτερικοί χώροι έχουν άμεση επαφή με το περιβάλλον της πόλης, οι όψεις του κρηθού αποτελούν τον φυτό που κρύβει και ταυτόχρονα προβάλλει την εσωτερική λειτουργία, εναλλάσσοντας τα μεν με τα πλήρη, με τρόπο ώστε να φθάρει κατά περίπτωση τις οπτικές φυγές προς τα έξω. Μια κατοικία της, οποιασδήποτε η τομή "συμπίπτει" με την όψη, αποτελώντας έτσι το καθημερινό σκηνικό διαβίωσης μέσα στον αστικό ιστό. ■

Το κλιμακοστάσιο στην μια πλευρά του αίθριου, με τα πατήματα προς βόρειες, δίνει την αίσθηση ενός αυστηρού γλυπτού, που βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τους ανοικτούς εκωτερικούς χώρους και την διακριτική αποστολή χωρομάτων. Η βασική πρόκληση στον σχεδιασμό ήταν οι απαιτήσεις φυγής στο εκωτερικό να μεγεθύνουν την κλίμακα του χώρου, με όσο το δυνατόν πιο ήπια χαρακτηρισήρα.

Τέλος, όσον αφορά τις όψεις, αντιμετωπίστηκαν με την λογική του "φίλτρου" σε σχέση με το αστικό περιβάλλον, ανάλογα με την εσωτερική λειτουργία του χώρου. Έτσι, τα πλήρη στοκία με τα επιμήκη κατακόρυφα ανοίγματα αντιστοικούν στα υπνοδωμάτια και στο καθιστικό - βιβλιοθήκη του Α' ορόφου, ενώ τα μεγάλα ανοίγματα του σαλόνι και Β' ορόφου, αποτελούν την φυσική πρόσβαση της κατοικίας προς τα έξω.

Σε αυτή την κατεύθυνση επλέγονται και τα μεγάλα ανοίγματα και ισόγειο, κυρίως στο καθιστικό και την τραπεζαρία, ώστε να υπάρχει άμεση επικοινωνία ανάμεσα στο μέσα και στο έξω τις κατοικίες και ουσιαστικά να δημιουργείται ένα αυτοαναφερόμενο περιβάλλον καθημερινής διαβίωσης, προστατευμένο από τον δημόσιο χώρο της πόλης μέσω της πέδησής από ξύλινα σανίδες στα όρια του οικοπέδου. Η κάτοψη του ισόγειου έχει αντιμετωπιστεί ενιαία, χωρίς εσωτερικούς τοίχους, με μεγάλα ανοίγματα και οπτικές φυγές προς τον κήπο.

Στο ισόγειο ορόφορο της κατοικίας στην μια άκρη του κτιρίου, διατάσσονται τα υπνοδωμάτια με δικό τους λουτρό, που μέσω του κεντρικού αθροιστικού ανοίγματος εσωτερικό καθιστικό, που επικοινωνεί με σκεπασμένο υπαίθριο χώρο-βεράντα. Το κεντρικό αθροιστικό βασικό συνθετικό στοιχείο της κάτοψης, εννοείται λειτουργικά και οπτικά τα υπόνομοι μονάδες, που είναι ο κάθε όροφος, επιπλέον την ελεγχόμενη εισαγωγή του φώτος, και δομεί την κατοικία ως ένα ενιαίο σύνολο.

